Μεγαλώνει η πίεση για να επεκταθεί η έρευνα με ανθρώπινα έμβρυα (Wesley J. Smith)

Categories : ΒΙΟΗΘΙΚΗ

Date : 13 Ιουλίου, 2021

Push on to Allow Expanded Human-Embryo Research
National Review, The Corner, Science & Tech
(2 Φεβρουαρίου 2021)

«Όταν οι επιστήμονες και οι βιοηθικολόγοι υπόσχονται να ορίσουν τα ηθικά όρια σχετικά με τον πειραματισμό στην αγέννητη ζωή, δεν το εννοούν πραγματικά. Είναι όλα μία μεγάλη πρόφαση. Θα συμφωνήσουν μόνο να απαγορεύσουν αυτό που δεν μπορούν - ακόμη - να κάνουν. Και όταν μπορέσουν να το προσεγγίσουν, οι γραμμές θα χαραχθούν ξανά με απώτερο πάντα στόχο να τους επιτραπεί να κάνουν ό,τι θέλουν. Και μετά θα αναρωτηθούν... Γιατί έχει χαθεί η εμπιστοσύνη».

Όταν κατά το παρελθόν πρωτοξεκίνησαν πάνω στα πρώιμα ανθρώπινα έμβρυα οι πειραματισμοί με τα εμβρυϊκά βλαστοκύτταρα (και όχι μόνο), οι «επιστήμονες» έδιναν την «παντοτινή» υπόσχεση ότι θα περιόριζαν τις δραστηριότητές τους στα έμβρυα των τρυβλίων Petri, που είχαν ηλικία όχι μεγαλύτερη των 14 ημερών. Με μεγάλη «επιστημοσύνη» δήλωναν πως τα έμβρυα αυτής της ηλικίας δεν ήταν τίποτα παραπάνω από μια συλλογή από αδιαφοροποίητα κύτταρα. Θα σταματούσαν την έρευνα χρονικά τη στιγμή που άρχιζε να αναπτύσσεται το νευρικό σύστημα.

Ήταν όλα ψέμα. Ο «κανόνας των 14 ημερών», όπως έγινε γνωστός, εμπόδισε μόνο αυτό που δεν μπορούσε να γίνει τότε. Βλέπετε, η πρόοδος της επιστήμης ήταν τέτοια που τα έμβρυα δεν μπορούσαν να διατηρηθούν για περισσότερο. Οι επιστήμονες γνώριζαν ότι το όριο δεν προοριζόταν για να είναι μόνιμο. Ήταν απλά ένας χρονικός σταθμός μέχρι να καταστεί δυνατό να διατηρηθούν τα έμβρυα έξω από το σώμα μιας γυναίκας για περισσότερες από δύο εβδομάδες.

Και τώρα έφτασε αυτή η ώρα, και φυσικά υπάρχει ώθηση να επεκταθεί το όριο του πειραματισμού στις 28 ημέρες.

Πώς μπορεί να δικαιολογηθεί αυτό με βάση τις προηγούμενες διαβεβαιώσεις;

Κυρίως ενεργοποιώντας την **σχετικοποίηση της αξίας της ανθρώπινης ζωής**...

Επιστημονικά, ένα ανθρώπινο έμβρυο είναι ένας άνθρωπος όπου κι αν βρίσκεται. Όμως για κάποιους αυτό που έχει σημασία για την αποτίμηση της ηθικής του αξίας είναι η «γεωγραφία». Στο βιβλίο της *«Έφθασε η ώρα να επεκταθεί το όριο των 14 ημερών», ("The Time has Come to Extend the 14-Day Limit")*, η συγγραφέας Elsejin Kingma δηλώνει:

«Η θέση ενός εμβρύου - εάν π.χ πρόκειται για μια έγκυο γυναίκα ή για έμβρυο σε ένα τρυβλίο Petri - επηρεάζει την ηθική κατάσταση και / ή την αξία του». Δηλώνει ακόμη ότι δεν είναι μόνο το στάδιο της δημιουργίας του εμβρύου που καθορίζει την ηθική του κατάσταση ή την αξία, αλλά και το εάν βρίσκεται σε περιβάλλον που υποστηρίζει την περαιτέρω ανάπτυξή του. Και συμπεραίνει πως «υπάρχει σοβαρός λόγος να γίνει ηθική διάκριση μεταξύ «ερευνητικών» εμβρύων και «αναπαραγωγικά εμφυτευμένων εμβρύων».

Δεδομένου ότι σχεδόν ή μάλλον όλοι από αυτούς τους βιοηθικούς **υποστηρίζουν την άμβλωση**, αυτό το επιχείρημα δεν είναι άλλο από ένα σωρό ανοησίες. Μάλιστα. Αυτή είναι η λογική τους και το βιβλίο συνεχίζει:

«*Πέρα από την ουσία της επιστημονικής βάσης για την έρευνα με τα ανθρώπινα έμβρυα, υπάρχουν ηθικοί και φιλοσοφικοί λόγοι για τους οποίους αυτός ο κανόνας (των 14 ημερών) είναι τώρα έτοιμος για τροποποίηση. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, σύμφωνα με τον νόμο περί άμβλωσης του 1967, η άμβλωση επιτρέπεται νόμιμα έως την 24η εβδομάδα της εγκυμοσύνης. Συμβατικά, ο αγέννητος άνθρωπος ονομάζεται έμβρυο μετά την 9η εβδομάδα από τη γονιμοποίηση. Είναι νόμιμο να εκτρώνεται ένα έμβρυο μεγαλύτερο από 14 ημερών και με την κατάλληλη συναίνεση να κάνετε έρευνα στους ιστούς του, ωστόσο είναι παράνομο να πειραματιστείτε σε ένα έμβρυο πέραν των 14 ημερών που δεν θα εμφυτευόταν ποτέ.*»

Γιατί όμως να σταματήσετε στις 28 ημέρες; Ποιες είναι οι αρχές που θα το περιορίσουν; Ποιο είναι το ηλικιακό όριο για την αγέννητη ζωή πέρα από το οποίο δε θα επιτραπεί ποτέ να προχωρήσει η επιστήμη ανεξάρτητα από τις πιθανές γνώσεις που θα αποκτηθούν - ειδικά στις ΗΠΑ, όπου ορισμένες πολιτείες έχουν καταργήσει τα όρια στην ηλικία κύησης για την άμβλωση και αυτός είναι ο στόχος του Δημοκρατικού Κόμματος και της διοίκησης Μπάιντεν; Δεν μπορώ να εντοπίσω τέτοια όρια.

Πώς συμβαίνει αυτό; Ο Peter Singer του Πανεπιστημίου Princeton - ο αγαπημένος ηθικός φιλόσοφος των New York Times - και άλλοι βιοηθικοί υποστηρίζουν ότι η ανθρώπινη ζωή, καθεαυτή, είναι ηθικά ουδέτερη. Αυτό που έχει σημασία είναι οι ικανότητες - όπως η αυτογνωσία - που αποδίδουν σε αυτόν τον άνθρωπο την ετικέτα και την αξία του "ατόμου".

Τα έμβρυα κατά πολλούς δεν έχουν συνείδηση. Είναι, ως εκ τούτου, ανθρώπινα μη-πρόσωπα. Γιατί λοιπόν να μην επιτρέψουμε τον πειραματισμό και τη συγκομιδή τμημάτων του σώματός τους μέχρι τον ένατο μήνα, καθώς, στην ουσία, η αγέννητη ζωή είναι απλά συνονθύλευμα από ιστοτεμάχια; Και επιπλέον πριν φτάσει εκείνη η ώρα, γιατί να μην πληρώσουμε τις γυναίκες για να κρατήσουν τη κύηση λίγο περισσότερο πριν από την έκτρωση, ώστε να μπορέσουμε να πάρουμε τα σωματικά κομμάτια των παιδιών ; - μια αποτρόπαια ιδέα που έχει ήδη προταθεί στη βιβλιογραφία βιοηθικής.

Αυτός δεν είναι απλά φιλοσοφικός προβληματισμός. Ενδέχεται σύντομα να έχουμε τη δυνατότητα να διατηρούμε τα έμβρυα σε τεχνητές μήτρες. Μόλις συμβεί αυτό, τι θα εμποδίσει τους επιστήμονες να δημιουργούν έμβρυα, να τα εμφυτεύουν σε τεχνητές μήτρες και να αντιμετωπίσουν τα έμβρυα ως μια φυσική πηγή εκμετάλλευσης και συλλογής οργάνων;

Ο πειραματισμός πάνω σε ζώντα έμβρυα πραγματοποιήθηκε πρώτη φορά στα τέλη της δεκαετίας του '60, **και σταμάτησε μόνο και μόνο (πριν τη Roe v.Wade) επειδή οι άνθρωποι εξακολουθούσαν να πιστεύουν στην ιερότητα της ανθρώπινης ζωής**. **Αυτή η σπουδαία ηθική αρχή δεν επηρεάζει πλέον τα στρώματα της κοινωνίας μας.** Το σημαντικό πράγμα τώρα είναι η αποτροπή της ταλαιπωρίας με κάθε σχεδόν αναγκαίο μέσο.

Θα μπορούσα να το συνεχίσω και μάλλον θα το κάνω. Αλλά το τελικό συμπέρασμα για αυτήν την ανάρτηση είναι αυτό: **Όταν οι επιστήμονες και οι βιοηθικολόγοι υπόσχονται να ορίσουν τα ηθικά όρια σχετικά με τον πειραματισμό στην αγέννητη ζωή, δεν το εννοούν πραγματικά. Είναι όλα μία μεγάλη πρόφαση. Θα συμφωνήσουν μόνο να απαγορεύσουν αυτό που δεν μπορούν - ακόμη - να κάνουν. Και όταν μπορέσουν να το προσεγγίσουν, οι γραμμές θα χαραχθούν ξανά με απώτερο πάντα στόχο να τους επιτραπεί να κάνουν ό, τι θέλουν.**

Και μετά αναρωτιούνται: «Γιατί έχει χαθεί η εμπιστοσύνη;»

(Πηγή: nationalreview.com*,* afistemenaziso.gr*)*